

การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2
Academic Administration of Schools under Pathumthani Primary Educational
Service Area Office 2

ศศิธร กำจร

Sasitorn Kamjorn

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

e-mail: sasipround@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 (2) เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 จำแนกตามเพศ ประสบการณ์ทำงาน และระดับการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบสำรวจ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 จำนวน 728 คน และกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากตารางกำหนดขนาดตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 254 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีและการทดสอบค่าเอฟ ผลการวิจัย พบว่า (1) การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการประเมินผลการเรียน รองลงมาคือด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการวิจัยและการพัฒนา ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา ตามลำดับ (2) ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 จำแนกตามเพศ ประสบการณ์ทำงาน และระดับการศึกษา พบว่าไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการประถมศึกษา

ABSTRACT

The objectives of this research were: (1) To examine academic administration of schools under Pathumthani Primary Educational Service Area Office 2, and (2) To compare academic administration of schools under Pathumthani Primary Educational Service Area Office 2 as classified by gender, working experience and educational level.

Research methodology was survey research. The populations studied were 728 teachers. The Krejcie and Morgan's table of random number was used to determine the sample size; then stratified random sampling was employed and the study samples were 254 teachers who had worked in schools under the Pathumthani Primary Educational Service Area Office 2. The research instrument was a questionnaire with a 5-point rating scale with a reliability of 0.91 The statistics used for analyzing the data were percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test.

The research results were revealed as follows: (1) Academic administration of schools under the Pathumthani Primary Educational Service Area Office 2 in overall aspects at a high level. The

listed mean scores by descending order were development of the personnel, followed by assessment of learning, curriculum management, research and development and internal supervision.

(2) The results of comparison of academic administration of schools under the Pathumthani Primary Educational Service Area Office 2 which classified by gender, working experience, and level of education were not different.

Keywords: Primary Academic Administration

บทนำ

การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาสิ่งต่างๆ ในหลายด้าน ได้แก่ การพัฒนาบุคคล การพัฒนาชุมชนสังคม และการพัฒนาประเทศชาติให้ดีขึ้นเทียบเท่ากับนานาชาติ ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวว่า “การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญต่อการพัฒนาความคิดความรู้ ความประพฤติ ทัศนคติ ค่านิยมและคุณธรรมของบุคคล เพื่อให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ การพัฒนาประเทศชาติก็ย่อมทำได้โดยสะดวกราบรื่นได้ผลที่แน่นอนและรวดเร็ว” (กรมประชาสัมพันธ์, 2562: 122)

โดยการศึกษาเน้นการพัฒนาคน ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์พร้อมทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และจิตใจ เพื่อให้ปรับตัวอยู่ร่วมกันในสังคมกับบุคคลอื่นได้ ดังที่ ชนิตา รักษพลเมือง ได้อธิบายว่าการศึกษานั้นเป็นผลรวมในเรื่องของประสบการณ์ทั้งหลาย ที่แต่ละบุคคลได้เรียนรู้ ซึ่งการศึกษาย่อมช่วยให้ทุกคนอยู่ในสังคมอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุขมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นกระบวนการสร้างความเจริญเติบโตองงาม (Process of Growth) ดังนั้นการจะพัฒนาชุมชนหรือสังคม จำเป็นต้องให้ความสำคัญในการศึกษาเป็นสิ่งแรก ด้วยเหตุผลด้านการพัฒนาบุคคลโดยการให้การศึกษาเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับพัฒนาชุมชนด้านอื่นๆ (ชนิตา รักษพลเมือง, 2562: 1) จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะให้การศึกษาแก่เยาวชนของประเทศชาติ เพื่อจะได้นำความรู้ไปพัฒนาตนเอง พัฒนาสังคม และประเทศชาติต่อไป

ดังนั้น คนจึงมีความสำคัญในการบริหารงานทุกอย่าง แต่เนื่องจากคนเป็นผู้ที่มีความรู้สึก มีความต้องการ การที่จะให้คนยอมทำงานอย่างเต็มใจและเต็มกำลังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหาร

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 6 ได้กำหนดให้การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าโรงเรียนถือว่าเป็นสถาบันหลักของทางการศึกษา มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความพร้อมในทุกๆ ด้าน ให้ผู้เรียนสามารถดำรงอยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาได้ และสามารถนำความรู้มาพัฒนาสังคมและประเทศชาติ การบริหารโรงเรียนจึงมีความสำคัญมาก แต่การจะบริหารโรงเรียนให้ประสบความสำเร็จบรรลุเป้าหมายได้นั้น ต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย และทุกคนที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยเป็นครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 จึงได้มีโอกาสพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในด้านการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียน กับคณะครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 พบว่า ในการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 หลายๆโรงเรียนนั้นมีปัญหาในด้านการดำเนินงานวิชาการ ด้านการบริหารวิชาการของโรงเรียนแตกต่างกันออกไป เช่นปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน ที่แต่ละโรงเรียนมีการจัดการแตกต่างกัน ซึ่งส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ของแต่ละโรงเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมาก ดังนั้นการจะบริหารจัดการการศึกษาให้ประสบความสำเร็จ ผู้บริหารสถานศึกษา จำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน

จากสภาพปัญหาที่กล่าวมาในข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 และนำผลมาเปรียบเทียบกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยจำแนกตามเพศ อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน และระดับการศึกษา เป็นข้อมูลพื้นฐาน เป็นแนวทางให้กับผู้บริหารและครูที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 จำแนกตามเพศ ประสบการณ์การทำงาน และระดับการศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยเลือกศึกษาการบริหารงานวิชาการใน 4 ด้าน จำแนกเป็น 1) การบริหารหลักสูตร 2) การประเมินผลการเรียน 3) การนิเทศภายในสถานศึกษา 4) การวิจัยและการพัฒนา

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ที่เปิดสอนในระดับอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ครบทุกระดับชั้น รวมทั้งสิ้น 728 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ที่เปิดสอนในระดับชั้นอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ครบทุกระดับชั้น จำนวนทั้งสิ้น 254 คน ซึ่งได้มาโดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางกำหนดของ Krejcie and Morgan (1970: 608) และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ในปีการศึกษา 2563 ประกอบด้วย

- 1) เพศ จำแนกเป็น
 - (1) ชาย
 - (2) หญิง
- 2) ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน จำแนกเป็น
 - (1) น้อยกว่า 10 ปี
 - (2) 10 - 15 ปี
 - (3) มากกว่า 15 ปีขึ้นไป
- 3) ระดับการศึกษา จำแนกเป็น
 - (1) ปริญญาตรี

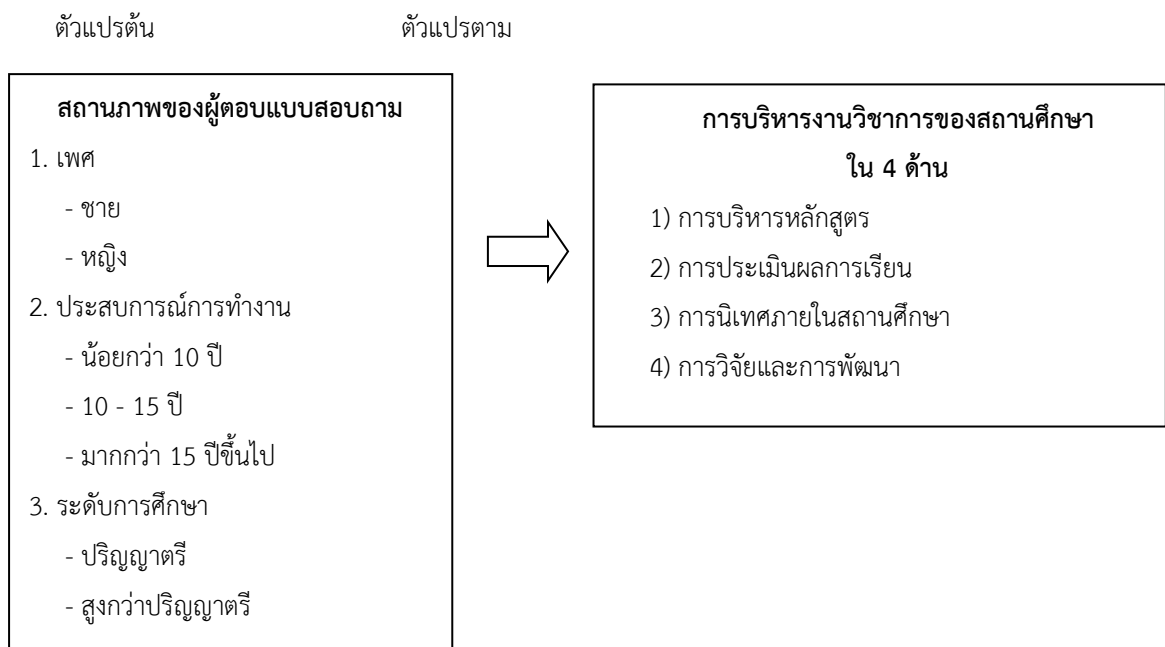
(2) สูงกว่าปริญญาตรี

3.2 ตัวแปรตาม คือ การบริหารงานวิชาการใน 4 ด้าน จำแนกเป็น

- 1) การบริหารหลักสูตร
- 2) การประเมินผลการเรียน
- 3) การนิเทศภายในสถานศึกษา
- 4) การวิจัยและการพัฒนา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำมากำหนดเป็นตัวแปรในการวิจัย โดยผู้วิจัยสามารถสรุปออกมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังแสดงในภาพที่ 1.1 ดังนี้

ภาพที่: 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปเป็นข้อๆ ได้ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างเป็นครูจำนวน 254 คน เป็นเพศชายจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 33.1 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 66.9 มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 10 ปี จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 39.4 มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 10-15 ปี จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 15 ปีขึ้นไป จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 การศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 65.4 และการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 34.6 ตามลำดับ
2. การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย

ได้ดังนี้ ด้านการประเมินผลการเรียน ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการวิจัยและการพัฒนา ด้านการนิเทศภายใน สถานศึกษา ตามลำดับ ดังนี้

2.1 ด้านการประเมินผลการเรียน ระดับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การบริหารงาน วิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 สูงที่สุดในเรื่องการวัดและ ประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริงเป็นรายบุคคล รองลงมาในเรื่องการรายงานผลการเรียนของผู้เรียนให้ผู้ปกครองทราบ อย่างรวดเร็วและทั่วถึง และน้อยที่สุดในเรื่องการให้ครูจัดทำหลักฐานการวัดและประเมินผล และบันทึกการเรียนอย่าง ชัดเจน

2.2 ด้านการบริหารหลักสูตร ระดับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 สูงที่สุดในเรื่องการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมของโรงเรียนเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยการมีส่วนร่วมจากทุก ฝ่าย รองลงมาในเรื่องการกำหนดแนวการจัดประสบการณ์รู้ตามหลักสูตรสถานศึกษาให้แก่ผู้เรียน และน้อยที่สุดใน เรื่องการจัดทำหลักสูตรของโรงเรียนให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

2.3 ด้านการวิจัยและการพัฒนา ระดับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับการบริหารงาน วิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 สูงที่สุดในเรื่องการจัดหาหนังสือ และเอกสารต่างๆ ให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าอ้างอิงเพื่อพัฒนางานวิจัยอย่างเพียงพอ รองลงมาในเรื่องส่งเสริมให้ครูเผยแพร่ ผลงานการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจ และน้อยที่สุดในเรื่องการกำหนดแนวทางการจัดทำ และติดตามการ จัดทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ

2.4 ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา ระดับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับการบริหารงาน วิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 สูงที่สุดในเรื่องการการจัดนิเทศ ภายในโรงเรียน รองลงมาในเรื่องการนำผลการประเมินการนิเทศมาแจ้งให้ครูทราบเพื่อสร้างขวัญกำลังใจหรือมาปรับปรุง พัฒนา และน้อยที่สุดในเรื่องการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อติดตามผลการนิเทศอย่างต่อเนื่อง

3. ครูที่มี เพศ ประสบการณ์ในการทำงาน และระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันของสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ทั้งโดยภาพรวมในแต่ละด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องการบริหารงานของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 พบว่า ประเด็นที่น่าสนใจควรนำอภิปรายผล ดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องมาจากงานวิชาการเป็นงานที่ต้องพัฒนาให้มีประสิทธิภาพอยู่ตลอดเวลา และครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 จังหวัดปทุมธานี ได้รับการพัฒนาด้านการจัดการเรียน การสอน จากการอบรมต่างๆ โดยการจัดการเรียนการสอนที่สามารถนำไปใช้ให้เกิด ผลกับนักเรียนได้จริง ซึ่งอภิปรายใน แต่ละด้านได้ดังนี้

ด้านที่ 1 การบริหารหลักสูตร พบว่า การบริหารงานวิชาการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าระดับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 สูงที่สุดในเรื่องมีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของโรงเรียนเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย สอดคล้องกับการบริหารงานวิชาการที่กระทรวงศึกษาธิการ (2546: 33) ได้สรุปไว้ว่า งานวิชาการเป็นงานบริหารหลักของโรงเรียน เปรียบเหมือนหัวใจของโรงเรียน มาตรฐานและคุณภาพของโรงเรียนนั้นจะพิจารณาจากผลงานด้านวิชาการเป็นสำคัญ เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับการทำหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาและเพิ่มสติปัญญา ความรู้ความสามารถของนักเรียน การบริหารงานวิชาการจึงเป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้บริหารโรงเรียนที่จะต้องให้ความสนใจและใช้เวลาในการบริหารให้มากกว่างานอื่นๆ และยังสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง ทั้งนี้เพราะทุกสถานศึกษาต้องจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาของตนเองเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน ให้เป็นไปตามแนวการจัดทำตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ของกระทรวงศึกษาธิการ

ด้านที่ 2 การประเมินผลการเรียน พบว่า การบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 สูงที่สุดในเรื่องการให้ครูวัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริงเป็นรายบุคคล ทั้งนี้เพราะการวัดและประเมินผลของผู้เรียนตามสภาพจริงนั้น เป็นการปฏิบัติงานที่สำคัญของครู เป็นภารกิจของครูที่ต้องดำเนินการเพื่อแสดงถึงความก้าวหน้าครูผู้เรียน

ด้านที่ 3 การนิเทศภายในสถานศึกษา พบว่า การบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 สูงที่สุดในเรื่องมีการจัดนิเทศภายในโรงเรียน ทั้งนี้เป็นเพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง เป็นตัวบ่งชี้ในคุณภาพของครูผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียน เป็นการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนโดยมีการกำหนดการนิเทศที่มีหลักการเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2556) ในด้านการนิเทศการศึกษา ได้กล่าวว่า การจัดระบบนิเทศงานวิชาการในสถานศึกษาและการเรียนการสอนในสถานศึกษา โดยการนิเทศในรูปแบบที่หลากหลายและเหมาะสม ประเมินผลการจัดระบบกระบวนการนิเทศในสถานศึกษา มีการประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการนิเทศงานวิชาการ มีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์การจัดระบบนิเทศการศึกษาภายในสถานศึกษากับสถานศึกษาอื่น

ด้านที่ 4 การวิจัยและการพัฒนา พบว่า การบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 สูงที่สุดในเรื่องมีการจัดหาหนังสือและเอกสารต่างๆ ให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าอ้างอิงเพื่อพัฒนางานวิจัยอย่างเพียงพอ ทั้งนี้เพราะสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ได้มีการกำหนดและให้ความสำคัญการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาของผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2556) ได้ให้ความหมายไว้ว่าการบริหารงานวิชาการคือการบริหารสถานศึกษา โดยมีการจัดกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดผลดี และมีประสิทธิภาพสูงสุดให้กับนักเรียน

2. จากผลการเปรียบเทียบของครูต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 จำแนกตามเพศ พบว่า โดยภาพรวมไม่มีความแตกต่างกันในทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สายหยุด ประภค (2562) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาสภาและความต้องการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 6 พบว่า ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ จำแนกตามเพศ พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน รวมไปถึงการศึกษาของ

สมชาย คำปลิว (2549: 69-74) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษาอำเภอราศีไศล จังหวัดศรีสะเกษพบว่า โดยภาพรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมากทุกด้านและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าการแนะแนวการศึกษาผู้บริหารมีบทบาทสูงสุด และรองลงมาคือการนิเทศการศึกษาโดยครูผู้สอนที่มี เพศ อายุ และประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

3. ผลจากการเปรียบเทียบของครูต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า โดยภาพรวมครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวรา บัวทอง (2556) ที่ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน รวมถึงการศึกษาของคำแพง พิมสาร (2555) ที่ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร ตามทัศนะของครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการศึกษาพบว่า ครูผู้สอนที่สอนที่มีเพศ อายุและประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีทัศนคติต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการบริหารงานวิชาการนั้นเป็นการบริหารงานที่ต้องมีระบบ โครงสร้าง มีเป้าหมายในการบริหารงานที่ชัดเจนและครอบคลุม ต้องไม่มีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง ครูบุคลากรที่มีประสบการณ์ทั้งมากและน้อยต่างก็ต้องได้รับมอบหมายงานในส่วนของตนเองในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน แต่อยู่ภายใต้การทำงานในโครงสร้างเดียวกัน เพื่อให้สถานศึกษาได้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ ทำให้พบว่า ไม่แตกต่างกัน

4. ผลจากการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมพบว่าครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กมล ภูประเสริฐ (2557: 6) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารงานวิชาการหมายถึง การบริหารที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาอันเป็นเป้าหมายสูงสุดของภารกิจของสถานศึกษา การพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพที่คาดหวังประกอบด้วยงานหลายๆ ด้าน ได้แก่ งานเกี่ยวกับหลักสูตร แนวความคิดในการปฏิรูปทางการศึกษา สถานศึกษาจะต้องนำหลัก สูตรแกนกลางมาจัดเป็นหลักสูตรสถานศึกษาร่วมกับสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับท้องถิ่นโดยมีสถาน ศึกษาเป็นผู้กำหนดขึ้น ดังนั้น ระดับการศึกษาหรือประสบการณ์ในการทำงานที่มากหรือน้อยของครูผู้สอนต่างก็สามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของสถานศึกษาได้โดยไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ผู้บริหารควรทำการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นจัดทำแผนการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระ สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง และผู้บริหารควรจัดทำหลักสูตรของโรงเรียนให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น
2. ผู้บริหารควรจัดครูเข้าสอนระดับต่างๆ โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถของครูเป็นหลัก
3. ผู้บริหารควรให้ครูจัดทำหลักฐานการวัดและประเมินผล และบันทึกการเรียนอย่างชัดเจน
4. ผู้บริหารควรแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อติดตามผลการนิเทศอย่างต่อเนื่อง
5. ผู้บริหารควรมีการเชิญวิทยากรจากภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญมาให้ความรู้
6. ผู้บริหารควรกำหนดแนวทางการจัดทำ และติดตามการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ
7. ผู้บริหารควรให้ความรู้ครูเกี่ยวกับการจัดทำโครงการให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา

8. สถานศึกษาควรจัดระบบข้อมูลสารสนเทศให้ทันสมัยอยู่เสมอ
 9. ผู้บริหารควรทำการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลจัดทำรายงานเผยแพร่ต่อสาธารณชนหรือหน่วยงานต้นสังกัด
- ข้อเสนอแนะสำหรับทำวิจัยครั้งต่อไป**
- ทำการศึกษารับรองงานวิชาการในงานทั้ง 8 ด้าน

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2556ข). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- คำแพง พิมพ์สาร. (2555). *การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารตามทัศนะของครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดบุรีรัมย์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, นครราชสีมา
- จักร อินทจักร และเกรียงไกร เจียมบุญศรี. (2558). *คู่มือการบริหารทรัพยากรบุคคล = Human resources management*. กรุงเทพมหานคร: บุ๊คแบงก์.
- เจริญ บางเสน. (2559). *แนวทางการจัดทำผลงานทางวิชาการ. เอกสารประกอบการอบรมตามโครงการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาก่อนแต่งตั้งให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- ชนิตา รักษ์พลเมือง. (2562). *การศึกษาเพื่อพัฒนาประเทศ*. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส.พรี้นติ้งเฮ้าส์.
- มูนา จารง. (2560). *การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะครูผู้สอนในศูนย์เครือข่ายตลิ่งชัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 2*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, ยะลา.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2556). *การบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพมหานคร: สหมิตรออฟเซท.
- พนัส หันนาคินทร์. (2556). *หลักการบริหารโรงเรียน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช.
- พะยอม วงศ์สารศรี. (2558). *การบริหารทรัพยากรมนุษย์*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- วิเศษศักดิ์ โคตรอาษา. (2562). *เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้*. กรุงเทพมหานคร: เจริญเวฟเอ็ดดูเคชั่น.
- วีระ สุภากิจ. (2559). *ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ: จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติในโรงเรียน*. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- วันชัย มีชาติ. (2559). *การบริหารองค์การ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สดใส ศรีสวัสดิ์. (2556). *การนิเทศภายในของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- สายหยุด ประภิกะ. (2562). *การศึกษาสภาพและความต้องการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 6*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, นครราชสีมา.
- สุวรา บัวทอง. (2556). *การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, กรุงเทพมหานคร.